

Skole maa de hjælpe sig med et lejet Lokale, som er alt andet end hyggelig og vel indrettet til Skolelokale, og saa er der endda kun Plads til en enkelt Klasse, saa det har længe været ønskeligt at faa opført en Bygning til den tekniske Skole i Vrøstøbing, men det er ikke nogen let Sag for en saadan lille By at udrede de dermed forbundne Omkostninger. Overflaget til den ny Bygning, som skal opføres, andrager, som de ville kunne se i Motiverne til Finanslovsforlaget, 13,200 Kr., og selv om de nu saa bevilget disse 4,400 Kr., her ere opførte, saa vil der endda blive tilbage til dem selv at udrede 8,800 Kr., hvilket er en stor Sum for en saadan lille By, saa det kunde for saa vidt have været ønskeligt, om Finansudvalget havde indstillet at yde lidt større Tilskud end de her omtalte 4,400 Kr. Ganske vist ved jeg, at det er Tredjedelen af det kalkulerede Overflag, og det er jo ikke Reglen, at man gaar videre, men paa den anden Side vilde det være heldigt, om der i enkelte Tilfælde blev taget særlige Hensyn, og jeg mener nok, at en By som Vrøstøbing, der ligger saa isoleret, som den gør, og har et saa lille Opland, som den har, kunde der nok tages særligt Hensyn til og ydes en lidt større Bevilling end den almindelige Regel er. Men da man som sagt ikke er kommen videre, og da Finansudvalget dog er gaaet med til aldeles enstemmig at indstille dette Beløb, saa kan jeg, uagtet jeg nok kunde have ønsket, at det var noget mere, dog ikke andet end udtale min Tilfredshed med, at Udvalget har stemt Sagen saa megen Opmærksomhed, som det har, og under Forudsætning af, at Folketinget gaar med til at stemme for denne Bevilling, hvilket jeg haaber og ønsker, ville de derovre saa et længe øst Savn afhjulpet. De ville saa kunne saa opført en teknisk Skolebygning, som kan blive hensigtsmæssig i alle Henseender og afgive Plads for tre Klasser. Det var kun disse Par Bemærkninger, som jeg har fundet mig foranlediget til at gøre.

Byriel Jensen: Den ærede Ordfører kom i Gaar med nogle meget velvillige Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om et forhøjet Beløb til Præmier for veldyrkede Huslodder og til Rejseunderstøttelser, og jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at der indenfor Finansudvalget virkelig viste sig Velvilje overfor denne Sag, og det fandt jeg ogsaa i sin Orden. Men jeg kan ikke nægte, jeg blev betydelig afstølet i Dag ved at høre det ærede Medlem fra Randers (Wittichau) og den højtærede Indenrigsminister. Det ærede Medlem fra Randers

bemærkede nemlig, at han anser det for det rigtigste at udsætte dette Spørgsmaal indtil videre, og den højtærede Minister gav denne Udtalelse sin Tilslutning. Den højtærede Minister lod falde nogle Bemærkninger i sit Foredrag, lidt før han omtalte denne Sag, og disse Bemærkninger gik ud paa, at det Statsbidrag, der ydes til forskellige Foreninger og forskellige Opmædd, burde staa i Forhold til det Antal Mennesker, som det kunde komme til Gode. Det maa maasse være mig tilladt at minde om, at det Antal Mennesker her i vort Samfund, som dette Bidrag, der her er Tale om, vilde kunne komme til Gode, udgør ikke mindre end 750,000 Mennesker. Der er jo nemlig 150,000 Husmænd med Jord her i Landet, og regne vi 5 Medlemmer pr. Familie, udgør det jo altsaa $\frac{1}{3}$ af Landets Befolkning eller et dobbelt saa stort Antal Mennesker, som der bor i hele Kjøbenhavn, Frederiksberg iberegnet. Det vil derfor have en Betydning, der kunde forslaa noget, om det kunde give Stødet for disse Husmænd til større Dygtighed, saa de vare i Stand til at kunne saa et bedre Udkomme ved de smaa Gjendomme. Hvis der skal rejses Tvivl om, hvorvidt de Præmier virkelig have gjort nogen Nytte, saa vil jeg tillade mig at minde om, at for 7—8 Aar siden blev det jagt ved mange Lejligheder, først i Krogene, men senere aabent, med Hensyn til Nytten af Præmierne ved vore Dyrskuer: Dyrskueres Tid er snart forbi. Men da vi fik Husdyrloven af 1ste April 1887 med forøget Tilskud til denne Sag, saa kom der paany Fart i Bevægelsen, og der er vist ingen, der vil driste sig til at nægte, at denne Bevægelse har baaret fortrinlige Frugter. Der bliver undertiden talt om Sagskundsstab heri Salen; det kunde dog være, at jeg har ikke saa ganske lidt Sagskundsstab netop i dette Spørgsmaal, jeg drister mig til at anbefale her, thi jeg har i en lang Aarrække været Medlem af en Komite til Bedømmelsen af denne Slags Lodder, saa jeg har haft Lejlighed til paa nært Hold at se, hvad Præmier kunne nytte. Det er ikke alene de Folk, hvem Præmierne blive uddelte til, der saa Nytte deraf, men det virker paa Staboer og Genboer langt videre, end mangen aner, som ikke har set, hvad der foregaar der. Der blev paa en Generalforsamling i en af de jydsk Landbosforeninger i 1889 enstemmig vedtaget at søge det Spørgsmaal sat under Behandling ved de jydsk Landbosforeningers Delegeretmøde samme Efteraar. Kunde det ikke bidrage en Del til en heldig Løsning af det brændende Arbejderspørgsmaal, om